

РЕШЕНИЕ

№ 2465

гр. София, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **521** по описа за **2023** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на дирекция „Обслужване“ в Териториална дирекция на Национална агенция по приходите – С. срещу Решение № 4791 от 08.12.2022 г., постановено по НАХД №12788/2022 г. по описа на СРС, 93-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 662124-F672084/15.09.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП – С., с което на М. В. К. е наложена глоба в размер на 500лева за това, че в качеството си на ликвидатор на „Ившон“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], не е изпълнил задължението си да подаде заявление за deregистрация на дружеството, съобразно нормата на чл.109, ал.1 ЗДДС, при наличие на основанията, обективирани в чл.107, т.4, б. „б“ ЗДДС.

В жалбата си касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно и неправилно, постановено при неправилното приложение на закона. Твърди, че неправилно СРС е приел, че ликвидаторът не е измежду кръга на данъчнозадължените лица по чл. 109, ал. 1 от ЗДДС. Твърди се, че АНО правилно е приел, че като представител на юридическото лице на ликвидатора е вменено задължението да подаде заявлението за deregистрация. Моли оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде

постановено друго, с което се потвърждава НП.

Ответната страна – М. В. К., чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба. В депозиран до съда отговор излага доводи защо счита решението на СРС за правилно и законосъобразно, а касационната жалба за неоснователна. Претендира адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град (АССГ), XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна въззивният съд е приел за установено, че на 15.08.2021 г. старши инспектор по приходите - Г. Г., служител в ТД на НАП - С., извършил проверка по документи на фирма „Ившон“ ЕООД, във връзка с подадено Заявление за регистрация по ЗДДС с вх. № 00000108634/11.08.2022 г. на основание чл. 107, т. 4, буква "б" от ЗДДС. При проверка в информационния масив на Агенцията по вписванията, се установило, че с удостоверение с изх. № 20220310170711/10.03.2022 г. е вписано прекратяване на търговската дейност и обявяване в ликвидация на дружеството „Ившон“ ЕООД, с ликвидатор М. В. К.. Прието е от АНО, че от посочената дата /10.03.2022 г./ М. В. К., в качеството си на ликвидатор на дружеството „Ившон“ ЕООД, бил длъжен да подаде в законоустановения 14-дневен срок заявлението по чл. 109, ал. 1 от ЗДДС /до дата 24.03.2022 г./, което било подадено на 11.08.2022 г., т. е. със закъснение от 140 дни.

За направените констатации, служител на ТД на НАП – [населено място] съставил АУАН на ликвидатора на дружеството М. В. К., въз основа на който било издадено обжалваното наказателно постановление (НП), в които било отразено, че на 11.08.2022 г. е извършено нарушение на чл. 109, ал. 1 от ЗДДС, вр. чл. 107, т. 4, буква "б" от ЗДДС, тъй като заявлението е подадено на 11.08.2022 г., със закъснение от 140 дни. С издаденото НП на М. В. К., на основание чл.178 от ЗДДС, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева.

По делото е представена Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, с която са упълномощени директорите на дирекции „Обслужване“ при ТД на НАП да издават НП за нарушения, регламентирани в чл. 178 ЗДДС.

За изясняване на фактическата обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитал актосъставителя.

СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от материално компетентен орган и в

сроковете по чл. 34, ал.1 и 3 от ЗАНН.

За да отмени оспорваното НП, въззивният съд е приел, че ликвидаторът не е измежду данъчнозадължените лица по см. на чл. 109, ал. 1 от ЗДДС, предвид което не може да носи отговорност за неизпълнение на задължението по чл. 109, ал. 1 от ЗДДС, респективно да бъде санкциониран по чл. 178 от ЗДДС. Според СРС данъчно задълженото лице, което е било регистрирано по ЗДДС, е „Ившон“ ЕООД и негово е било задължението по чл. 109, ал. 1 ЗДДС да подаде заявлението за дерегистрация в установения 14-дневен срок от обявяване на обстоятелствата в Търговския регистър. С оглед на което, СРС е заключил, че със съставянето на процесните АУАН и НП спрямо М. В. К. в качеството му на ликвидатор, актосъставителят и наказващият орган са приложили неправилно материалния закон, което обуславя извод за отмяната на атакуваното НП като незаконосъобразно.

Успоредно с това, СРС е приел, че нарушение по чл. 109, ал. 1 вр. чл. 107, т. 4, б. „б“ ЗДДС, обективно не е извършено на посочената в АУАН и НП дата - 11.08.2022 г., тъй като е счел, че административният орган неправилно е установил, че заявлението за дерегистрация по ЗДДС е подадено от страна на „Ившон“ ЕООД със закъснение от 140 дни /на 11.08.2022 г./, считано от обявяване на ликвидацията му в Търговския регистър /на 10.03.2022 г./, вместо в предвидения 14-дневен срок, който в случая е бил до 24.03.2022 г. включително.

Така постановеното решение е правилно.

Съгласно санкционната норма на чл. 178 ЗДДС данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лева. Легално определение на понятието „данъчно задължено лице“ е дадено в разпоредбата на чл.3 от ЗДДС. Според ал.1 на цитираната норма „данъчно задължено лице“ е всяко лице, което извършва независима икономическа дейност, без значение от целите и резултатите от нея. В случая, правилно СРС е приел, че данъчно задължено лице по смисъла на санкционната норма на ЗДДС (чл.178) е юридическото лице, което макар и да е прекратило дейността си не е било ликвидирано и заличено от Търговския регистър и следователно последното е следвало да бъде субект на наложеното административно наказание.

Действително ликвидаторът е длъжен да уведоми НАП за започналата ликвидация, на основание чл. 268, ал. 3 от ТЗ, но това не означава, че същият е данъчно задълженото лице по смисъла на ЗДДС. Доколкото ликвидаторът изпълнява своите задължения по чл. 268 от ТЗ и има правата и задълженията на управителния му орган, на основание чл. 269, ал. 1 от ТЗ, същият не се явява данъчно задължено лице, поради което не носи отговорност за несвоевременно подаденото заявление за дерегистрация.

С оглед гореизложеното, се касае за несъставомерност на деянието със субект посоченото в АУАН и НП физическо лице, а именно ликвидаторът на дружеството, по посочения състав на чл. 178 от ЗДДС, което обосновава извод за материална незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление, която правилно е възприета от СРС.

По изложените съображения, настоящата инстанция приема, че не са налице основания за отмяна на обжалваното съдебно решение. Касационната жалба се явява неоснователна, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно

следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора е основателно искането на ответната страна за присъждането на адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева, което е платено в брой, видно от представения договор за правна помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4791 от 08.12.2022 г., постановено по НАХД №12788/2022 г. по описа на СРС, 93-ти състав.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на М. В. К. сумата в размер на 400 лева, представляваща направените разноски в касационното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.